

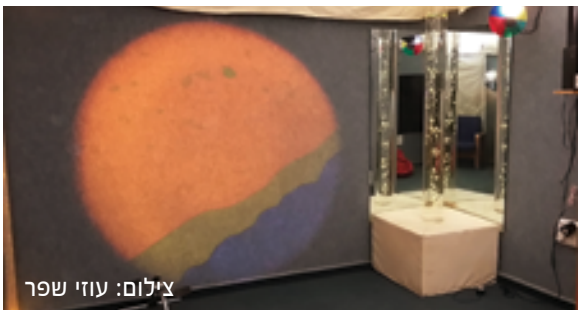
תמונת החודש:
 "לבנין וחיפושית מושית"
 השבע (פרת משה
 רבנו) יחד בטבע"
 צילום: עוזי שפר

חדר סנוזלן - הבועה הקסומה

כתבו: ורד לב ארי ומינה פלג

ואיכות של גירויים המתאימה לכל מטופל בהתאם ליכולותיו, כאשר המטפל מתאים את רמת הגירוי לרצונותיו ותגובותיו של המטופל וכך יוצר סביבה מאפשרת, מרגיעה ונטולת מגבלות. כיצד נערך הטיפול?
 המטפל נכנס עם המטופל לחדר משמיע לו ברקע מוזיקה מתאימה ובהדרגה משתמש באחד או יותר מהעזרים התחושתיים. בהתאם לתגובת המטופל, המטפל מווסת את עוצמת הגירויים. הסביבה הידידותית והנעימה הזו מרגיעה גם אנשים שסובלים מאי שקט, ומתאפשרת לעתים תקשורת מילולית או אחרת בין המטופל למטפל. משך הטיפול נקבע אך ורק על פי תגובת המטופל ורצונותיו. מחקרים שונים אישרו את יעילות השיטה. הטיפול עשוי לצמצם התנהגות חברתית חריגה, משפר מצב רוח, מגביר אינטראקציה בין אישית ומשפר את השליפה מהזיכרון ויכולת הריכוז. לטיפול ערך רב להרגעת המטופל והפחתת חרדות. השימוש בחדר הסנוזלן במרכז היום הרב תחומי למבוגר תורם לשיפור איכות חייהם של החברים הסובלים מירידה קוגניטיבית, ומהווה עבורם "בועה קסומה" היכולה להוציא את יכולותיהם השמורות".

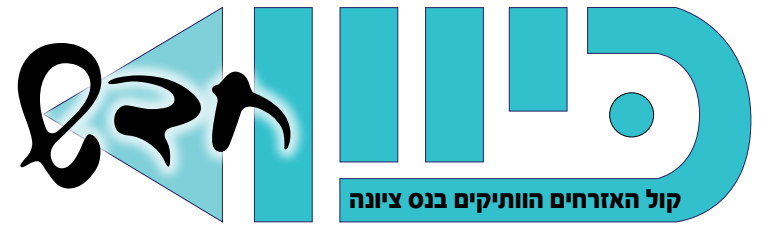

צילום: עוזי שפר

◀ המשך בעמוד הבא

באגף המוגן של מרכז היום הרב תחומי למבוגר בנס ציונה פועל מזה שש שנים חדר טיפולי מיוחד הנקרא "חדר סנוזלן", חדר גריה רב חושי. כך מספרת לנו ורד לב ארי, עובדת הסוציאלית במקום: "אחד מהחברים במרכז היום הרב תחומי למבוגר בנס ציונה סובל ממחלת האלצהיימר. סגור בעצמו, כמעט ואינו מתקשר, רדום ומתקשה להשתתף בפעילויות שקיימות. אחת מידיו קפוצה וקשה לפתוח אותה ולישרה גם באמצעות הפיזיותרפיה שהוא מקבל. י" נכנס עם מטפלת שהוכשרה לטפל בשיטה, לחדר סנוזלן. שם הושמעה לו מוזיקה שאהב והופעל עמוד הבועות, בהדרגה הוא החל להזיז את ידיו ורגליו לצלילי השיר ואף שר את מילותיו. כשהביט בעמוד הבועות פתח לפתע את ידו הקפוצה, הצביע לעברו ואז החל למחוא כפיים בקצב השיר. י" יצר קשר עין עם המטפלת, החדר הרגיע אותו וסיפק לו את הגירוי המתאים שאפשר לו לשיר ולדבר. ידו הקפוצה נותרה פתוחה עד לסיום אותו היום."

החדר המיוחד הזה פועל בשיטה שפותחה בתחילת שנות ה-70 בהולנד. הוא נקרא "סנוזלן" - שילוב של שתי מילים בשפה ההולנדית "לנמנם" ו"לרחרח", מרופד כולו בשטיחים ומצויד במגוון אביזרים שנועדו לגרות את כל החושים: עמוד בועות עולות ויורדות שמשנה צבע, שטיח אורות מתחלפים היורד מהקיר, מראות, מערכת מוזיקה, שמני ריח, מקרן שמציג צורות וצבעים על הקיר וחומרים נעימים למגע. וממשיכה ורד: "רבים מהסובלים מדמנציה או הפרעות חושיות אחרות סובלים גם מחוסר איזון תחושתית או רגישות יתר תחושתית... לעתים הם אינם רגועים וחסרי שקט. החדר מספק סוג כמות

גיליון 148 - אדר א' תשע"ו פברואר 2016

לא מפסיקים להתחדש

מיתוג חדש ל"עמית" -

העמותה לרווחת האזרח הוותיק בנס ציונה

כתבה: אתי גלבוע

בשנות הגדולה באורחות החיים, במצב הבריאותי ובצרכים הפיזיים והחברתיים ופועלים לייצר שירותים שונים ונפרדים לצרכים השונים של האזרחים הוותיקים בעיר ולהוות עבורם במה ושופר. זאת, לצד הדגש והאמונה כי בכל גיל ובכל מצב בריאותי יש לאן לצמוח, ללמוד, לחוות, להתרגש, להתחיל ולגלות את ה'דבר הבא'. הלוגו החדש מסמל התפתחות אישית שאינה מסתיימת לעולם, שפע של תחומי עניין ועשייה וצבעוניותו מסמלת שמחה וחיות. האייקונים המרכיבים את העץ מרמזים על מכלול הפעילויות של העמותה: הרצאות, תרבות הגוף, טיולים, מוזיקה, חברים, התנדבות והקשבה. כן, עמותה אחת, למען האזרחים הוותיקים בנס ציונה, עם הרבה אמונה, הרבה מתנדבים ויזמים, בני הגיל השלישי, קמה בכל בוקר, ולא מפסיקה לצעוד קדימה באהבה ובהנאה.

קמה עמותה בבוקר מרגישה רעננה ומתחילה ללכת ולכלל אזרח מבוגר אומרת היא שלום. "עמית" - העמותה לרווחת האזרח הוותיק בנס ציונה מנהלת על ידי מתנדבים, אזרחים וותיקים בעיר. בעזרת שתי מנהלות מקצועיות ומוכשרות וצוות מסור ומנוסה מנהלת העמותה "מפעלים" שונים ונפרדים כגון - 'בית האזרח הוותיק', 'מרכז יום רב תחומי למבוגר', 'קהילה תומכת' ו'טיפול בית'. כל אחד מהם פונה לקהל אחר לגמרי ומספק סוג שונה של חוויה ושירות. העמותה פועלת בשיתוף עם עיריית נס ציונה וגופים נוספים בעיר. אם חשבתם שאזרחים ותיקים הם קבוצה אחת, ש"גיל" הוא מאפיין ושלהתבגרות בגיל השלישי נתיב ידוע מראש - אנו, בעמותת עמית מזמינים אותך לחשוב על זה שוב. במיתוג החדש אנו יוצאים נגד הנטייה לקבע את האזרחים הוותיקים כמקשה אחת, אנו מכירים

חברי המערכת:

עורכת: יונה כהנוביץ

חברי המערכת:

שלמה חלימה, רות אקר, עידית חן-סייג, יונה כהנוביץ, מינה פלג, אילנה רוזנברג, שולה שכת, זהבה קורנברג, אילנה צבר-וינר.

צלם המערכת: עוזי שפר

עיצוב גרפיקה: דקלה ללזר

המו"ל:

העמותה לרווחת האזרח הוותיק בנס ציונה.

כתובת המערכת:

העמותה לרווחת האזרח הוותיק, רח' בן גוריון 9, נס-ציונה 70400. amit-nes@012.net.il טל. 08-9380470 פקס. 08-9300061

אסטרטגית מותג: אתי גלבוע
 עיצוב גרפי: פלורית שטריינברוך

מאיר קליין - אדם ומנהל

"במסע האין סוף של ניווט לאי שם, נשכח מהנוף פרט אחד - האדם"

כתב: שלמה חלימה

העברית ללימודי היסטוריה וספרות אנגלית. את התואר השני שלו עשה על מדיניותו של נשיא ארה"ב וודרו וילסון. הוא היה אמור להמשיך לדוקטורט אצל פרופסור טלמון מגדולי ההיסטוריונים לעת החדשה, אך הוא נפטר בטרם עת.

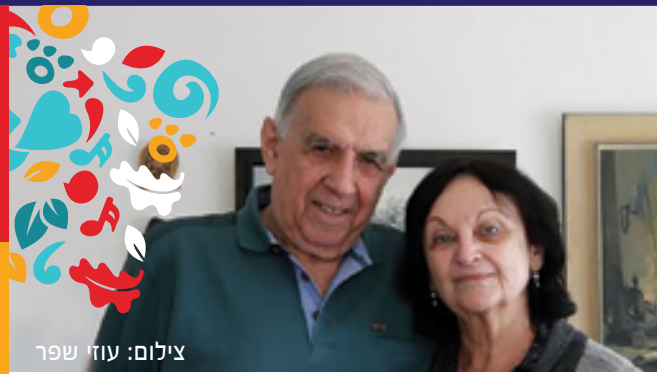
מדוע החלטת לעסוק בחינוך?

"כהומניסט, מגיל צעיר הייתה לי נטייה לנושא החינוך. בגיל 7 כבר אספתי ילדים ולימדתי אותם. במעברת נס ציונה נתתי שיעורי עברית וחשבון לילדי מוסד תג' שהיה בקרבת הפרדס ליד המעברה. למוסד זה הגיעו ילדים, פליטי בשואה. בלימודי האקדמיים התחלתי בתחום מדע המדינה ויחסים בינלאומיים אך עברתי להיסטוריה וספרות אנגלית. עשיתי כל תפקיד אפשרי: מורה רכז חברתי, סגן מנהל במשך 10 שנים ואחר כך מנהל 23 שנים".

לדברי מאיר החינוך חשוב לו משתי סיבות: הראשונה ללמד אנשים לחשוב בצורה הגיונית דמוקרטית וליברלית. השנייה להשתדל שבני אדם יהיו קצת יותר טובים או כדברי אלטרמן: "לראות את הרע כדי להילחם בו, ולשמר את הטוב כדי להתנחם בו". לא תמיד נתינה מתבטאת בכסף. בנעוריו שיחק מאיר שחמט והוא התהלך עם מערכת משחק צמודה. מערכת זו הוחרמה ממנו בעלותו ארצה. עד היום זוכר מאיר שאביו קיבל את משכורתו הראשונה, הוא חזר ובידו האחת כיכר לחם ובשנייה מערכת שח. עבורו זו הייתה מתנה שלא תסולא בפז.

רעייתו אסתר היא דוקטור לחינוך שאת עבודת הדוקטורט עשתה על נושאי מגדר. היכן הכרתם?

"הכרנו אחרי המעברה לאחר שעברנו לבית בן חדר. אסתר הייתה שכנה ואחרי שראיתי שהיא יפה וחכמה ויותר מכך לא חיפשתי. אסתר למדה סוציולוגיה וספרות אנגלית. התקדמה בתחומי החינוך ומונתה

צילום: עוז שפר

למפקחת מחוזית לחינוך חברתי. יש לנו שני ילדים ו-4 נכדים. הבת סיימה מסטר בסוציולוגיה והתמחתה בטיפול בתנועה והבן הינו במאי קולנוע.

האם אתה מקיים קשר עם תלמידיך?

"בוודאי. לא מזמן בדק אותי תלמיד שלי שהוא רופא בקפלן ד"ר אבי גלעד. חבר הכנסת לשעבר ושגריר ישראל בבריטניה דרור זייגרמן, וכן ד"ר אבי קורנברג אפידמולוג. יש עוד רבים טובים שחלקם הלכו לפוליטיקה מקומית".

למאיר יש אג'נדה ברורה לגבי החינוך. הביקורת שלו היום על החינוך שיש נטייה ריאקציונית של העתקת תפיסה ביטחונית לתחום החינוך. לדבריו זהו נועד מראש לכישלון. הוא מכוון לכך שתלמיד אינו אויב אלא חבר. הוא אינו מחבל שיש להציב לו מחסומים, וסמכות מחנך אינה של רס"ר צבא, והתפיסה ביטחונית הנכפית עלינו אינה צריכה לחלחל לחינוך. הוא מזדעזע לנוכח התקפותיהם של אישים פוליטיים על המוסדות הדמוקרטים ומערכת המשפט. ההנהגה לדעתו לא התייחסה לחינוך כראוי. רוצים להשוותנו לפינלנד אבל אנו חברה בהתהוות ועם זאת יש לנו יותר פרסי נובל מהם. הוא מדבר בשבח מורי ישראל, אך אינו אופטימי בנושא מעמדם ויחס השלטונות לחינוך.

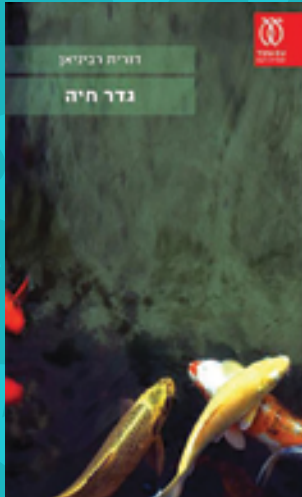
מאיר עוסק היום בכתיבת ספר שנקרא: "והדרת פני תלמיד, הורה ומורה". בשנת 2005 זכה בתואר יקיר נס ציונה שהוענק לו על ידי ראש העיר יוסי שבו שעליו הוא מדבר בהערכה רבה. כאשר הייתה עליו ביקורת מצד קבוצת הורים אמר עליו ראש העיר: "את קליין אי אפשר לשנות" ולאחר זמן אמר: "את קליין לא צריך לשנות".

בסיומו של הריאיון המרתק הזה זכיתי גם לקבל את ספרה של אסתר עם הקדשה.

גדר חיה

דורית רביניאן, הוצאת עם עובד

כתבה: רות אקר

"גדר חיה" הוא סיפור אהבה הכתוב בכישרון רגשי ואמיתי בין ישראלית ופלסטינית, בין ליאת וחילמי. ההתאהבות מתרחשת בניו-יורק, בארץ אחרת, באקלים אחר ובשפה אחרת. ליאת וחילמי נפגשים במקרה במרחב הזר של העיר הענקית, תוחמים להם

טריטוריה אינטימית קיצרת מועד. ליאת הגיעה לניו-יורק על מלגת לימודים לחצי שנה, וחילמי הוא אמן מחונן, הוא איש עדין ונדיב ושיוויני לגמרי בייחסו אליה. מתחת ליחסיהם רוחשת אצלו עמדת האשמה של הנכבש ואצלה עמדת אשמה והתנצלות של הכובש. לכלל אורך הסיפור נילוה גם צד מפוכח: הידיעה של שניהם, ובעיקר שלה, כי אהבתם תוכל להתקיים רק בבועה הניו-יורקית. גם חילמי נאמן למשפחתו ולעמו ולשפתו, ושניהם לא יוכלו לחיות בנוף ובשמש אחרים מאלה שבהם גדלו. הפיכחון של ליאת מתחדד כשהיא צופה בדירתו של חילמי בסרט משפחתי עליז שצילם אחיו ברמאללה. בצד חיבתה למשפחה החמה והתוססת שלו, עיניה נתפסות לנוף שברקע הצילום. רצועת החוף של ישראל.

דורית רביניאן ברומאן עכשווי זה, שהוא רגיש בפרטיו ובשיאיו כאחד, פורשת סיפור שקווי גבול עוברים אותו וחוצים לכל אורכו, גבולות פיזיים וגבולות תודעתיים. ומסמנת באומץ את הקווים המתעתעים בין "אנחנו" ל"אני", בין "אנחנו" ל"הם". ובשפתה הצלולה מעניקה לגיבורי הרומן חיים חד פעמיים שובי לב ושוברי לב.